

1. SCHWERPUNKT LESEN

1.1 Konsonanten, Vokalzeichen, Lesehilfen, Elementar-Grammatik

1.11 Konsonanten I; Vokale I, Dagesch, Atnach, Nominalatz

Konsonanten I

a	b	c	d	e	f	g
1		ב	כ	'ur-ahn Urahn	Álef	'álaef
	ב	כ	b/b	b/w	Bet	béf
	ו	ו	w	water	Wa w	wáw
	ט	ט	t	Tal	Tet	téf

a	b	c	d	e	f	g
ם	40	מ	m		Mem	mém
נ	50	נ	n		Nun	nún
ש	300	ש	š	sch	Schin	šín

a. Finalbuchstaben, b. Zahlenwert der Buchstaben, c. Hebräische Buchstaben, d. Umschrift, e. Beispiel für den Lautwert, f. Name der Buchstaben (vereinfacht), g. Name in Umschrift

Vokale I

lang/kurz (volle Vokale)				Vokalbuchstabe ַ
i/ ַ	ְe/ ַָ	ְæ/ ַָָ	ְa/ ַָָָ	
ְo/ ַָָָ				ַ

Qoh 7,1
טוֹב שֵׁם מִשְׁמָן טֹב
tōb šēm miš-šé-māen tōb

LESEHILFEN

1. Es wird von rechts nach links gelesen.
2. Der Hauptton (HT) liegt auf der letzten Silbe.
Lieg der HT auf der vorletzten Silbe wird er durch ָ angezeigt.
3. Jede Silbe beginnt mit nur einem Konsonanten, d. h. jeder Vokal benötigt nur einen vorangehenden Konsonanten.
4. Eine Silbe ist offen, wenn sie auf einen Vokal, geschlossen, wenn sie auf einen Konsonanten endet, und hat im HT langen oder kurzen, sonst nur kurzen Vokal (z. B. ְšé-māen).
5. Ein Konsonant mit eingefügtem Punkt (**Dagesch**) markiert die Verdoppelung des folgenden Konsonanten: ְמִשְׁמָן miš-šé-māen (= Dagesch forte). Ihm geht ein kurzer voller Vokal voraus. – Bei b/b gibt Dagesch die harte (b) Aussprache an: ְבֵּן bén Sohn (= Dagesch lene). Fehlt Dagesch, liegt die weiche (b) Aussprache vor: ְטּוֹב tōb.
6. **Atnach** (ַ) markiert einen Satzeinschnitt (Pausa). Der Vokal wird möglichst gedehnt.

טֹב	שֵׁם	מִשְׁמָן	טוֹב
tōb	šēm	miš-šé-māen	tōb

Buchstabiere und lies:

VOKABELN

טוב	gut („duffte“)
שם	Name, (guter) Ruf
שמן	Öl

מִן / מִן	Präp. von, vor
טוב ... מִן	gut ... vor > Komperativ: <i>besser als</i>

טוב שם מִשְׁמָן טֹוב

טוב שם מִשְׁמָן טֹוב

Der Satz enthält:

1. Die Grundstruktur des Nominalatzes (NS). Dieser bedarf keines Verbs.

Übersetzung	Subjekt (S)	Prädikat (P)
Gut ist ein Ruf	שם	טוב

2. Die Erweiterungsmöglichkeit eines Nomens;
hier: durch Adjektiv

Übersetzung	Adjektiv	Substantiv
gutes (kostbares) Öl	טוב	שמן

3. Die Erweiterungsmöglichkeit des Nominalatzes;
hier: adverbielle bzw. präpositionale Näherbestimmung

Übersetzung	Erweiterung	S	P
Besser ist ein (guter) Ruf als gutes Öl	מִשְׁמָן טֹוב	שם	טוב

VOKABELN

אָב	Vater	בָּן	Sohn	שֵׁם	Name, Sem	אָמֵן	Amen, so sei es
-----	-------	------	------	------	-----------	-------	-----------------

Lies und übersetze:

אָב טֹוב, בָּן טֹוב, שֵׁם טֹוב, טֹוב שֵׁם מִשְׁמָן טֹוב, אָמֵן

Lies die Namen:

שֵׁם אָוֹן אָמֵן נָוָן בְּשָׁן מַזְאָב

1.12 Konsonanten II, Determination, Adjektiv (Zusammenfassung)

Konsonanten II

	3	ג	g/g	g	Gímel	gímael
	4	ד	d/d	d	Dálet	dálaet
	5	ה	h	halt	He	hē

ך	20	כ	k/k	k/ich	Kaf	kaf
	30	ל	l		Lámed	lámaed

Schluss-ך mit ל zum Unterschied von נ und ד.

Der Artikel lautet: ה + Dagesch forte: הַמֶּלֶךְ der König, הַבֵּן der Sohn. Bei b/b, g/g, d/d, k/k schließt Dagesch forte das Dagesch lene ein: z. B. הַבֵּן hab- bēn.

Lies die Namen:

אָדָם לוֹט הַבָּשָׂר לְמַד לְמַד גַּשְׁן הַבָּל הַבָּל
נְבָל לְבָנָה בָּבָל דָּגָן הַמָּן כָּלָב נְדָב
גּוֹג מָגָג הַמָּגָג גּוֹלָן גָּד דָּן שְׁלָמָם גּוֹלָן

Zusammenfassung der Verwendung des Adjektivs, beachte besonders 1a und 2b2:

Übersetzung		Adjektiv	Substantiv	Adjektiv	
ein großer König	attributiv	גָּדוֹל	מֶלֶךְ		1a
der große König = der Großkönig		הַגָּדוֹל	הַמֶּלֶךְ		1b
ein König ist groß	prädikativ		מֶלֶךְ	גָּדוֹל	2a
			הַמֶּלֶךְ	גָּדוֹל	2b1
der König ist groß		גָּדוֹל	הַמֶּלֶךְ		2b2

Das Adjektiv in attributiver Bedeutung steht nach und stimmt in **Determination** (1b) / Nichtdetermination (1a) mit dem Substantiv überein. Das **Adjektiv** in prädikativer Bedeutung (= Nominalatz) ist nie determiniert und steht voran (2a, 2b1). Es steht seltener nach, wenn das Substantiv determiniert ist (2b2).

VOKABELN

gross גָּדוֹל groß König מֶלֶךְ Friede שְׁלָום Nichtsein (Verneinung des NS) אֵין und

Lies und übersetze:

הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל, הַמֶּלֶךְ גָּדוֹל, גָּדוֹל הַמֶּלֶךְ, גָּדוֹל מֶלֶךְ, מֶלֶךְ גָּדוֹל, שְׁמָן טָבָב,
שְׁמָן טָבָב, שְׁמָן גָּדוֹל, טָבָב שְׁמָן, טָבָב שְׁמָן מְשֻׁמָּן טָבָב, שְׁלָום, אֵין שְׁלָום

שְׁלָום שְׁלָום וְאֵין שְׁלָום | Jer 6,14

1.13 Konsonanten III, sehr kurze Vokale $\underline{\text{a}}$, $\underline{\text{æ}}$, $\underline{\text{å}}$

Konsonanten III

	8	ח	h	ach	Chet	hēt
	70	ע	'	'Ups	Ájin	'áyin
	100	ק	q		Qof	qōf

	200	ר	r		Resch	reš
	400	ת	t/t̄	t	Taw	tāw
Gutturalia: נ, ה, ח, ע, angegliedert oft ר.						

sehr kurze Vokale

$\underline{\text{æ}}$	$\underline{\text{a}}$	$\underline{\text{å}}$
æ	a	å

Der Artikel vor נ, ה und ר lautet ה: z. B. הַשִּׁיר die Stadt

Lies die Namen:

אנוש אָרָם חָת חָנָק עַמְלָק אָדָום אַהֲרֹן עֲנָתֹת עָג עָגָר רְבַת חָמָת
כָּרְשׁ פּוֹרָשׁ רְכָב אֲשֶׁר רְחֵל חָם נְתָן חָוֵב חָרֵב תְּרֵה תְּרֵחָה נְחֹר
אֲשֶׁר תְּבּוֹר תְּבּוֹר בְּשֵׁת הָרָן בְּעֵל הַבְּעֵל יְהֹוָה בְּתַשְׁבָּע בְּתַשְׁבָּע
בָּלָק קְדַשׁ בָּרָק גָּמָר

VOKABELN

חָא	Bruder	קָרֹב	nah	שָׁכֵן	Nachbar	רָחוֹק	fern, ferner
-----	--------	-------	-----	--------	---------	--------	--------------

Lies und übersetze:

טוֹב שָׁכֵן קָרֹב מִאֵח רָחוֹק: | 27,10

LESEHILFEN:

Das Versende zeigt : (Sof pasuq) an, kombiniert mit $\underline{\text{ }}$ (Silluq) beim Hauptton.

Bei Stellen aus dem Buch der Sprüche (Proverbia, Prv) werden nur Kapitel und Vers angegeben (z. B. 27,10 = Prv 27,10).

1.14 Konsonanten IV, Vokalbuchstaben (Rest und Zusammenfassung), lange Vokale, Meteg, ֤-locale

Konsonanten IV

10 , *y* j Jod *yōd*

ג 80 ג *p/f* Pe *pē*

יְוָאשׁ יָאשׁ אָבָם יָבֵשׁ יוֹאֵל פְּקָחֵן יְפֹוּ יְבָקֵךְ הַיְבָקֵךְ יְרָדֵךְ יְרָדֵךְ
אַפְּקֵךְ יְתָרֵךְ יְתָרֵךְ יוֹתָם יוֹרָם יוֹרָם חַנֵּעַ חַנֵּעַ הַעַנֵּי הַעַנֵּי יוֹנָתָן יוֹנָתָן

Vokalbuchstaben und Vokalzeichen wurden dem Konsonantentext (z. B. יְאָבָדָד) erst später hinzugefügt. Zunächst dienten vereinzelt vor allem ' für *i*, ē für *ī*, ā für *ō*, ū für *ū*. Im 6.–8. Jh. n. Chr. wurden die Vokalzeichen damit kombiniert (דְּוִידְּ יְאָבְּ יְזָאָבְּ). Ein Wort mit Vokalbuchstaben gilt als „plene“ (voll), ohne Vokalbuchstaben als „defektiv“ geschrieben.

Lange Vokale	\bar{t}	\bar{e}	$\bar{\alpha}$	\bar{a}	\bar{o}	\bar{u}
ohne Vokalbuchstaben	–	–	–	–	–	–
mit Vokalbuchstaben	‘–	‘–	‘–		‘–	‘–
	א(‘)–	א(‘)–	א(‘)–	א–	א(‘)	א–
נ nur am Wortende		נ–	נ–	נ–	נ–	

א kann als Vokalbuchstabe nach allen langen Vokalen (z. B. **רָאָמוֹת**) und auch nach Vokalbuchstaben (z. B. **יְהֹוָה**) stehen.

LESEHILFEN

1. Das gleiche Wort kann mit und ohne Vokalbuchstaben stehen: יָאָב יְאָבָּה .
 2. Vokale folgen einem Konsonanten. Deshalb tragen י, נ, ה und א als Vokalbuchstaben keine Vokale. Nur י-ō, נ-ū, ה-ּ mit ō (רָאָשׁ *rōš Kopf*) weichen davon ab.
 3. י nach ā, ּ after ּ and נ after ī, ē, ּ as well as both at the beginning of words and syllables are consonants.
 4. Konsonantisches ה am Wortende wird ה geschrieben הִ *Jāh* (Kurzform des Gottesnamens, siehe 1.18).
 5. Meteg (ּ) markiert den Nebenton: יְהִיא יְאָשִׁiy-yā.
 6. ה-locale (-ā) gibt die Richtung an. Es betont die vorletzte Silbe: אָשְׁׁרָה 'aš-šū-rā *nach Assur*.
 7. Langes ī, ē, ō und ū am Wortende wird bei den Gutturalen ה, ח, ע durch Patach furtivum ergänzt. Damit rückt der Hauptton um eine Silbe nach vorn. Entgegen sonstiger Gewohnheit wird er in diesem Lehrbuch durch ' gekennzeichnet, da dieser langen Silbe nunmehr eine eigenständige, unbetonte, mit dem Vokal a beginnende Silbe folgt, z. B. מָנוֹחַ *mā-nō-ah*.

Lies die Namen:

שָׁאוֹל יָשַׁי חֹוה חֹיֶּלה רֹות אֲשֹׁור אֲשֶׁר אֲשֹׁורה חַרְבָּה חֹיֶּבֶת חַנָּה קָדְשָׁה יְהָה
חַמְתָּה חַמְתָּה חַי לְאָה אֶלְהָה עַמְּדָה רַמְתָּה רַאֲמוֹת תַּבְלִל תַּוְבֵּל קָזֵן

דוד דוד מושה לוי יבז מיכה גליל ברוך מיכה מלך עמך המלך חבקוק
יונה יהוא אהיד דנאאל יאשיה אכיש בית שמש בית אל בית לוחם בית לוחם

Weitere Beispiele:

יביש שלום שלם אוֹר רַמָּה רַכְבִּי לְכִישָׁה בֵּית שָׁז: עַלִּי
יאשָׁהוּ חָרָן חָרָן גָּלִיל אַדְנִיה עַמְּרָה אֶלְיָה אֶבְיָה קִישָׁוֹן

טֹבִיה טֹבִיהוּ דִינָה דִינָאֵל אֹורִיה עִילָם אִישׁ-בָּעֵל אִישׁ בָּעֵל אָשָׁבָעֵל
אָבִישׁ שִׁילּוּ שְׁלוּ שְׁלָה לְכִישׁ עִינְדָּא עִינְמָנוּ אַל
רַבָּה עִינְדָּאָר עִינְדָּזָר עִיןְדָּר אַלְיָשָׁע יְפּוּ יְפּוּא

Singular und Plural der Völkernamen auf *iy/iyt*

Sg./Pl. der Völkernamen auf <i>iy/iyt</i> : יְהִי – יְהִתְּ (aus <i>iy</i>), fem. יְהִתְּ – יְהִתְּתִּ (aus <i>iyt</i>) / יְהִי – יְהִיְתִּ (aus <i>iyā</i>)				
		Sg.	Pl.	
m.	יְהִי	מוֹאָבִי	מוֹאָבִים = מוֹאָבִים	<i>Moabiter</i>
f.	יְהִתְּ	מוֹאָבִית = מוֹאָבִית	מוֹאָבִיות	<i>Moabiterin</i>

Der Artikel vor **היאר** (*hay-’or*; *Nil*), beachte auch **הלים** (*hal-wiyyim*) neben **הלוים** (*hal-’el-wiyyim*).

Lies die Namen:

מוֹאָב מוֹאָבִי מוֹאָבִים עַמּוֹנִית הַעֲמָנִית מוֹאָבִיות מְאָבִיות
אדָוֹם אֲדָוֹמִים אֲדָוֹמִים אֲדָמִית עַמּוֹן עַמּוֹנִים הַעֲמָנִים

כוש כושי כושים הכהושי בשיים הכהושים בשיים הכהושים רודניים
המואבית מואביה המואבית המואבית לוי הלווי לוים הלוים הלוים
ארמי הארמי ארמי

1.15 Konsonanten V (Rest), Apposition

Konsonanten V

7	׀	<i>z</i>	Rose	Záyin	<i>záyin</i>
60	׀	<i>s</i>	Fuß	Sámech	<i>sámæk</i>

ڙ	90	ڙ	ڙ	ss	Zadé	<i>sādē</i>
	300	ڙ	ڙ	= ڏ	Sin	<i>sīn</i>

ישו עמשה עמוס ציון ציונה עזה אחו יאחו יוסף סיחון סיחון
יבוסי יבסי היבוסי היבסי סיני סיני בשדים הבשדים אור בשדים

ברס פְּרָס חַצֵּר חַצֵּר אַיְזָבָל אַסָּא סְפִתָּה יוֹסֵף אָסֶף סְכִת סְפּוֹת
אַצְן שָׂרָה שָׂרֵי שְׁעִיר שְׁעִירָה גַּזְרָה גַּזְרָה דְּרַמְשָׁק דְּמַשָּׁק
עוֹז צְדֻקָּה צְדֻקָּה צָרָעָר צָדִין צָדִין צָדְגָנִים צָדְגָנִים

LESEHILFE:

a- am Wortende bei Gutturalia nach langem Vokal נֹהַ nōh-ah, und vor zusammengesetztem Schwa in offener Silbe אַהֲרֹן 'a-ha-rōn.

Beachte: Zusammen mit **ı** und **eh** gehört Patach furtivum (flüchtiges *a* wie bei **ئى**) zu den seltenen Fällen, wo ein Vokal eine Silbe eröffnet.

Apposition

Einem Nomen kann ein anderes beigefügt werden, um es zu ergänzen. Es kann nach, seltener vor dem Nomen stehen und ist determiniert, wenn das Nomen determiniert ist.

Attribut	Nomen	Attribut	Übersetzung
מלך	דוד		<i>Der König David</i>
	דוד	מלך	

רות המואביה דוד המלך הפליך דוד נתן הנביא אחיה הנביא
אחיה השילני הנביא אהרן הכהן

1.16 Sch^ewa, Bedeutung von Eigennamen und Orten I

Das Zeichen für Sch^ewa ‐ hat zwei Funktionen:

Sch^ewa mobile (s.m.) zeigt in offener Silbe den Murmelvokal ‐^e, ‐^a, ‐^å, ‐^x an,
Sch^ewa quiescens (s.q.) die Vokallosigkeit am Ende einer geschlossenen Silbe (‐ Ø).

Fachtermini für s.m. sind:

einfaches Sch^ewa = Sch^ewa simplex ‐^e; zusammengesetztes Sch^ewa = Sch^ewa compositum = Chatef-Laut: ‐^x Chatef-Segol, ‐^a Chatef-Patach, ‐^å Chatef-Qames-chatuf.

Beachte: Wenn beim Murmelvokal auch von „Verflüchtigung“ oder „verflüchtigen“ gesprochen wird, ist damit nicht Vokallosigkeit, sondern der ganz kurze Laut des s.m. gemeint.

Zur Unterscheidung von Schewa mobile und Schewa quiescens

Die Vokalzeichen sind bei a und zusammengesetztem Schwa eindeutig (grau unterlegt).

Vokalzeichen	<u>i/ī</u> <u>‐</u>	<u>e/ē</u> <u>‐</u>	<u>æ/ā</u> <u>‐</u>	<u>a</u> <u>‐</u>	<u>ā</u> <u>‐</u>	<u>å</u> <u>‐</u>	<u>o/ō</u> <u>‐</u>	<u>u/ū</u> <u>‐</u>
Sch ^e wa	<u>‐^e</u> / Ø			<u>‐^x</u>	<u>‐^a</u>		<u>‐^å</u>	

Bei den anderen Vokalen entscheidet ihre Stellung im Wort in Kombination mit den Lautregeln. Beim einfachen Sch^ewa sind 1–5 und 7 eindeutig, 6 meist eindeutig.

Unterscheidung von <u>‐</u> s.m. und s.q.		
	s.m. <u>‐^e</u>	s.q. <u>‐ Ø</u>
1	am <u>Wort- und Silbenbeginn</u> ,	am <u>Wortende</u> bei <u>ך</u> und doppelt (nicht einfach!) geschlossener Silbe
	im <u>Wortinnern</u> vor dem HT	
2	nach einem Sch ^e wa	vor einem Sch ^e wa
3	unter Dagesch	vor Dagesch

1. יהוֹדָה אֲדֹנִיה אָדוֹם אָדוֹם יַעֲקֹב; לְמַךְ לְמַךְ חַנְקָה :: דָוִיד אֲהַרְן יְבוֹס יְאַר חַזְאַל פְּנִיאָל פְּנִיאָל יְהֹשָׁפָט כְּנָעָנִי פְּרָת

2. אַשְׁקָלָן יְרָעָאָל יְרָמִיה יְרָמִיהוּ בְּרָכָמִישׁ אַשְׁכָנָן אַשְׁכָנָן אַשְׁכָנָן

3. גְּבָתָן; בְּשָׁדִים הַכְּשָׁדִים אָוֹר בְּשָׁדִים אַסְתָּר שְׁמָגָר גָּלָגָל מַלְכִיְּצָדָק יְפָתָח

	s.m. $\bar{\cdot}^e$	s.q. $\bar{\cdot}^{\circ}$
4	nach Vokalbuchstaben	
	nach den vor dem HT immer langen $\bar{\cdot} \bar{e} / \bar{\cdot} \bar{o}; \bar{\cdot} \bar{u}$	nach den vor dem HT immer kurzen Vokalen $\bar{\cdot} a / \bar{\cdot} \bar{æ}; \bar{\cdot} u$
5	nach $\bar{\cdot} \bar{\cdot} / \bar{\cdot} \bar{\cdot} / \bar{\cdot} \bar{\cdot}$ $\bar{å}\bar{å}, a\bar{a}, \bar{æ}\bar{æ}$ nebeneinander	
6	nach $\bar{\cdot} \bar{\cdot}$ mit Meteg (,) meist \bar{i}, \bar{a}	nach $\bar{\cdot} \bar{\cdot} \bar{\cdot}$ ohne Meteg meist i, \bar{a}, u
7		im HT bei nachfolgender Silbe

4. גִּנְוָה פִּינְחָס שׁוֹמְרוֹן

עֹזָרָא חֶבְרוֹן גָּבְרִיאָל עַקְרָבוֹן אַפְּרִים אַבְּרָהָם אַחָאָב בְּרִמְלָן סְנַחְרָב אַדְּרָעִי
גָּדְלָה עֲבָדִיה אַגְּלוֹן שְׁלָמָנָאָסָר אַלְעָזָר מִתְנָה אַשְׁבָּעָל

5. יְרָבָעָם שְׁלָמָמִיה שְׁלָמָיְהוּ רְעַמְסָס

יְשָׁרָאֵל יְצָחָק יְשָׁחָק פְּנַחַס עַמְּרִי עַתְּנָאָל קְדָרוֹן הָרָמָה חַלְדָּה :: זְבוֹלֹן חִזְקִיָּהוּ
מִדְּזִין שְׁמָרוֹן תְּרֵצָה מִצְּרִים גָּלְעָד בְּלָעָם עֲבָרִי עֲבָרִים עֲבָרִים פְּרָעָה יְשָׁמְעוֹאָל
אַקְלָג אַקְלָג אַקְלָג אַקְלָג אַקְלָג גְּדוּעָן גְּדוּעָן יְחִזְקִיָּה אַרְפָּת גָּלִית הָרָוֹשׁ
גָּמָרְד נָמָרְד שְׁנָעָר בְּלָעָם גָּלְעָד זְמִרִי עֲבָרִי פְּרָסִי פְּנַחַס

7. מִצְרִים קְדָמָה

Beachte:

s.m. steht nie nach oder im Hauptton,

s.q. nie am Wortanfang, nie nach einer offenen Silbe,

nicht am Wortende bei einfach geschlossener Silbe (außer bei כ).

Lies die Namen der biblischen Bücher:

דָּנִיאָל	רוֹת		נְחוֹם	הַוְשָׁעָן	יְשָׁעִיה	יְהוֹשָׁעָן
עֹזָרָא		אַיּוֹב	חַבְקוֹק	יְזָאֵל	יְרָמִים	
נְחַקְמִיה	קְהִלָּת		צְפָנָה	עַמּוֹס	יְחִזְקָאָל	שְׁמוֹאֵל א
			חַגִּיאָה	עֲבָדִיה		שְׁמוֹאֵל ב
	אַסְתָּר		זְכִירִיה	יְוֹנָה		
			מְלָאָכִי	מִיכָּה		

Bedeutung von Eigennamen und Orten I

Zu den Namen hier und bei II–V vgl. besonders Rechenmacher (2012) und Gesenius-Donner (182013).

Die Namen lassen oft ihre Grundstruktur und Bedeutung erkennen. So kann man Wort- und Satznamen unterscheiden:

Name	Bedeutung	Name	Bedeutung
אָדָם	<i>Mensch</i>	לְבָנָן	<i>weiß</i> (Mondgott?)
אַשְׁׁמָנָאָר	<i>Stern</i> (<bab. Göttin Ishtar)	הַלְּבָנָן ? לְבָנָן	<i>der weiße</i> (schneebedeckte Berg)
בָּרָקָה	<i>gesegnet</i>	נָבָל	<i>Tor</i> (<i>Nabal</i> , „wie sein Name, so ist er“: 1S 25,25)
בָּרָק	<i>Blitz</i>	נוֹן	<i>Fisch</i>
דְּבָרָה	<i>f. Honigbiene</i>	עַדְן	<i>Wonne</i> (Garten Eden)
דְּרוֹיָד	<i>geliebt, Liebling</i>	עַזָּה	<i>f. (die) starke (befestigte Stadt): Gaza</i>
דִּינָה	<i>f. gerechtes Urteil</i>	רַבָּקָה	<i>f. Kuh</i> (< *בָּקָר* fem. zu Rind)
דָּלָלָה	<i>f. klein oder dünn</i>	רָחֵל	<i>f. Mutterschaf</i> (<i>Lea</i> und <i>Rachel</i> , Repräsentanten der Rinder- und Schafzüchter)
דָּלִילָה	<i>(Simson und Dalila)</i>	שָׂאָול	<i>erbeten</i>
גָּבִי	<i>am Fest (גָּג/גָּבִי) geboren</i>	שָׁם	<i>Name > Nachkomme</i>
חָנוּה	<i>Schlange?, Leben?</i> (Adam und Eva)	תְּמַרָּה	<i>Dattelpalme</i>
יְבִישָׁ יְבִשָׁ	<i>trocken</i>		
יְוָנָה	<i>f. Taube</i>		
לְאָהָה	<i>f. Kuh</i> (siehe zu רַחֵל)		